

Батьківські страхи перед школою (консультація для батьків)

Часто батьків перед школою охоплюють різні страхи. Адже всі вони щиро хвилюються за подальше життя майбутнього першокласника. Чи готова дитина до школи? Чи потрібно їй уміти читати? Яку школу обрати?

Страх перший: чи необхідно дитині вміти читати?

Перш ніж посадити свого малюка за абетку, добре було б самим засвоїти методику викладання читання. Навчання читання і письма має бути одночасним. Готувати дітей до школи, безумовно, варто. Але готовність до школи не передбачає вміння лише читати і писати. Перш за все йдеться про фізичну, фізіологічну і психологічну готовність, розвиток мовлення, моторики, зорового сприйняття дитини, формування механізмів організації діяльності, тобто готовність навчатися і здатність витримувати навчальне навантаження.

Страх другий: чи не спізнимося до першого класу?

Щоб не виникало сумнівів стосовно того, чи не зарано/не запізно дитині до школи, слід передусім оцінити готовність малюка до навчання. Комуś можна починати вчитися вже в 6 років, а комуś краще почекати до 7.

Страх третій: у виборі школи і програми навчання

Краща школа — це та школа, де дітей не ділять на «сильних» і «слабких», де не «вбивають» знання, а вчать думати. Пройдіться коридорами і послухайте, як спілкуються вчителі з дітьми. Не шкодуйте на це часу, краще з середини вивчати життя навчального закладу.

Страх четвертий: вибір учителя

Першокласник має довіряти своєму вчителеві. Лише в цьому випадку він почувається у безпеці й упевнений у своїх силах, охоче спілкується з однолітками і дорослими, навчається з інтересом. Тож обираємо дитині не школу, а вчителя.

Страх п'ятий: адаптація до шкільного життя

Щоб адаптація до навчання у школі минула успішно, слід пам'ятати про таке:

Процес звикання до школи може тривати багато часу, аж до півроку, залежно від особливостей школяра. Тому щоб він був успішним, потрібно дотримуватися трьох вимог: жорсткий режим дня, достатня рухова активність і спокійна доброзичлива обстановка в сім'ї.

Не можна обмежувати дитину своєю увагою. За найменшої можливості більше часу проводьте разом: гуляйте, готуйте вечерю, обговорюйте події дня, виконуйте складні завдання тощо.

Страх шостий: хто піклуватиметься?

Якщо у вас є родичі й близькі, готові взяти на себе турботи про маленького школяра — ці страхи не для вас. Але як бути тим, хто сподівається лише на свої сили?

Перенесіть відпустку на вересень, щоб у найскладніший період адаптації до школи бути поруч із дитиною. Крім того, першокласник має знати правила

безпеки: до кого він може звернутися чи зателефонувати, якщо виникла екстрена ситуація; не заходити в ліфт, не відчиняти дверей незнайомцям, користуватися побутовим приладдям тощо.

Страх сьомий: що буде зі здоров'ям?

За ствердженнями медиків, у наслідок труднощів у період звикання, перенапруження організму до кінця першої чверті багато першокласників скаржаться на втому, нездужання, головні болі, нервові напруження, порушення сну. Деякі стають плаксивими, примхливими, агресивними. Якщо до того ж у дитини в дошкільний період були виявлені хронічні захворювання, усе це може призвести до втрати працездатності, швидкої втомлюваності й відставання у навчанні.

У період адаптації слід бути особливо дбайливими й спробувати знизити психологічне навантаження. Необхідно упорядкувати режим дня. Нічний сон має бути тривалим — не менше ніж 10 годин. Домашні заняття не мають тривати годинами, а тим більше їх не варто виконувати «за один присід». Бажано робити 10-15-хвилинні перерви для відпочинку після виконання кожного завдання з певного предмета. Якщо дитина фізично ослаблена і має проблеми зі здоров'ям, імовірно, з додатковим навчанням у музичній і художній школі не варто квапитися. З іншого боку, помірні заняття плаванням, гімнастикою, бігом, зимовими видами спорту під час першого року навчання допоможуть зміцнити здоров'я. Не можна забувати про повноцінне збалансоване харчування. Прогулянки, фізичні вправи, ігри на свіжому повітрі мають бути обов'язковими. Такий активний відпочинок буде значно кориснішим, ніж лежання перед телевізором. Варто уважно ставитися до скарг дитини на нездужання, втому, головний біль, безсоння тощо. Як правило, це об'єктивні показники того, що дитина зазнає труднощів у навчанні.

Страх восьмий: чи залишиться час «на дитинство»?

Хоча ми й говоримо нашим першокласникам «ти вже дорослий», не можна забувати про те, що насправді вони є і довго ще будуть дітьми, які живуть у світі ігор і дитячих фантазій. Чи залишиться у першокласника час на дитячі ігри, відвідування цікавого гуртка чи спортивної секції, поїздки в гості, залежить лише від того, чи правильно організовано його день, наскільки уважно ставляться батьки до його теперішніх інтересів.

Переступаючи поріг, за яким чекає новий шкільний світ, малюк має бути впевненим, що він не залишиться з ним сам на сам. Він має відчувати: його люблять, йому готові допомогти, його готові підтримати в будь-якій ситуації.